

О. Той не удобри тълкуваніе-то на Фарисей-тъ, но напротивъ показа че заповѣдь-та е духовна, и забранява не само също-то убійство, но и гнѣвъ, вражда и други подобны страсти, които водятъ къмъ убійство и го произвождатъ.

А пакъ азъ ви казувамъ, че всякой, който ся гнѣви на брата си безъ причинѣ, ще бѣде повиненъ на съдъ; и който рече на брата си, Рака, повиненъ ще е за прѣдъ съборътъ; а който му рече Безумне, ще бѣде повиненъ за пѣгълътъ огненный. (Ст. 22.)

П. Що ся разумѣва отъ тия думы Иисусовы?

О. Разумѣва ся отъ тѣхъ че Богъ ны има за прѣстѣпници на шестъ-тъ заповѣдь кога-то ся гнѣвамы безъ причинѣ на брата си, т. е. на кого да е человекъ, ако и да не му сторимъ пакость, нито да му говоримъ противнѣ рѣчь. “Всякой, който ненавижда брата си, человекѣубіецъ е.” (1 Іоан. 3; 15.) И още ся разумѣва че ный прѣстѣпвамы тайнъ заповѣдь, като укорявамы и хулимъ други-тъ. Понеже ный ще дадемъ отвѣтъ въ день съдний за всякъ праздни рѣчь, който речемъ; явно е че ще ся осѣдимъ за гнѣвливы-тъ и укорителны-тъ си думы. (Гл. 12; 36, 37.)

П. Що трѣбва да правимъ за да бѣдѣтъ угодны Богу приношенія-та ни?

О. И тѣй, ако принесешъ даръ-тъ си на олтарь-тъ, и тамо ся усѣтишь, че братъ ти има пѣщо на тебе; Остави даръ-тъ си тамо прѣдъ олтарь-тъ, и иди, първомъ ся примири съ брата си, и тогазъ ела та принеси даръ-тъ си. (Ст. 23, 24.)

П. Какъ ся надѣяхъ Фарисей-тъ да бѣдѣтъ угодни Богу?